

“ORDENANÇA MUNICIPAL DE MEDI RURAL D'AGULLENT.

Capítol I.

Disposicions generals.

Article 1. Objecte.

Es objecte d'aquesta ordenança la regularització de les relacions entre propietats i al mateix temps les activitats, que dins de l'àmbit rural, es practiquen al terme municipal d'Agullent, les quals s'adequaran al marc socioeconòmic actual. Tot açò, sense perjudici de les funcions de cooperació, col·laboració e informació recíproca que han de presidir les relacions entre l'Ajuntament i les administracions amb competència sectorial en les matèries esmentades en aquesta ordenança, d'acord amb el que preveu l'Article 56 de la Llei 7/85, de 2 d'abril, i l'Article 4 de la Llei 30/92 (modificada per la Llei 4/99, de 13 de gener).

Article 2. Vigència.

Aquesta ordenança entrarà en vigor d'acord amb el que estableix l'Article 70.2 de la Llei 7/85, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases de Règim Local. Serà d'aplicació mentre no siga derogada, suspesa o anul·lada.

Article 3. Àmbit d'aplicació.

Aquestes ordenances son d'obligat compliment a tots els terrenys rústics del terme municipal d'Agullent, tot açò sense perjudici d'altres normatives de rang superior o de caràcter sectorial que siguen aplicables.

Capítol II.

Presumpció de tancament de finques rústiques. Prohibicions generals.

Article 4. Presumpció de tancament de finques rústiques.

1. Per tal d'aplicar aquesta ordenança i sempre que no conste el consentiment del propietari, siga exprés o tàcit, es presumiran tancades i acotades les heretats i altres terres rústiques, del terme municipal, encara que materialment no ho estiguen.
2. D'acord amb la costum d'Agullent, els marges o ribes son propietat del predi superior, sempre que no hi haja prova en contra.

Article 5. Prohibicions generals.

Sempre que no conste el consentiment del propietari, siga exprés o tàcit, es prohibeix a les finques rústiques, els seus annexos i servituds, atesa la presumpció establerta en l'Article anterior, el següent:

- A. Entrar a recollir rostolls, branques, troncs o qualsevol altre producte silvestre.
- B. Entrar a recollir cítrics, hortalisses, llegums, verdures, fruites, branques per a empelts o qualsevol altre tipus de fruit, ja siga caigut o no.
- C. Destruir, alterar i variar qualsevol fita o senyal del terme municipal, així com actuar sobre les finques colindants sense el permís corresponent, excepte per treballs de neteja, de marges o ribes, devent posteriorment retirar els restes de la neteja.
- D. Travessar camps i finques alienes.
- E. Ocasionar danys com a conseqüència de l'aprofitament d'aigües per a reg.

Capítol III.

Servei de vigilància rural.

Article 6. Funcions del servei de vigilància rural.

1. Velar pel compliment de les disposicions que dicte la Unió Europea, l'Estat, la Comunitat Autònoma i l'Ajuntament, relatives a la conservació i millora de la natura, el medi ambient, els recursos hidràulics, la riquesa cinegètica, piscícola, apícola, forestal,

- construccions en sol rústic i de qualsevol altra índole, relacionades amb temes rurals i mediambientals.
2. Garantir el compliment de les disposicions i normes relatives a l'àmbit rural (ordenances, reglaments i bans de l'Ajuntament).
 3. La vigilància i la protecció del patrimoni municipal pel que fa a les parcel·les situades en sòl no urbanitzable o rústic, els espais públics rurals, així com la delimitació i demarcació del terme municipal per a l'íntegra conservació.
 4. Protecció de l'hàbitat rural i de les espècies i classes de flora i fauna existents al terme municipal, amb especial atenció a aquelles que es troben en vies d'extinció, segons la Conselleria d'Agricultura ó Medi Ambient.
 5. Prestació d'auxili en cas d'accidents, catàstrofes o calamitats públiques, així com participació en l'execució dels plans de protecció Civil.
 6. Vigilància i cura de la xarxa de comunicacions rurals (pistes, camins, veredes, ponts, guals, etc.), dels desnivells naturals (canals, barrancs, rambles, etc.), i de les aigües incontrolades que poden afectar la seua integritat.
 7. Cooperar amb la Comissió de Valoració en les tasques que siguin competents.
 8. Control i seguiment de totes les activitats que es realitzen en terrenys qualificats d'especial protecció agrícola, forestal, paisatgística o ecològica per les Normes Subsidiàries del Planejament d'Agullent o altres instruments d'ordenació i protecció.
 9. Col·laborar amb altres departaments i serveis municipals en la pràctica de notificacions o en la realització d'inspeccions concretes relacionades amb el medi rural, així com en la resolució de conflictes privats quan siguin requerits.
 10. La inspecció permanent de les activitats industrials, legalitzades o no, situades en sòl no urbanitzable o rústic, quant a la repercussió dels seus processos productius en el medi ambient i els recursos naturals.
 11. Emetre els informes que siguin requerits pels òrgans i les autoritats municipals i denunciar les infraccions a la legislació de Caça, Pla Local de Cremes, Apicultura, etc..
 12. Totes les funcions relacionades amb el lloc de treball, dins de l'àmbit rural, que encomanen els òrgans i les autoritats municipals.

Capítol IV.

Separacions i Limitacions en el tancament de finques rústiques.

Article 7. Norma general dels tancaments.

1. D'acord amb el que estableix l'Article 384 del codi civil, tot propietari té dret a delimitar la seua propietat, amb citació dels propietaris dels predis limítrofes. L'Article 388 del mateix cos legal estableix que tot propietari té dret a tancar la seua propietat.
2. Quan el tancament siga entre dues finques i no hi haja acord entre les parts, la persona interessada podrà fer el tancament sempre que, el faça dins la seua propietat i respectarà la fita mitgera en tota la seua longitud (fita lliure). En general, la fita mitgera ha de ser de 15cm per a la separació de propietats. Si no n'hi ha, s'entendrà com a mesura l'anterior i s'actuarà com si les finques estigueren fitades.

Article 8. Separacions i limitacions en el tancament de finques rústiques

A. Tancament amb tanques vives (bardisses).

- A.1. En cas d'acord escrit, els propietaris de les finques confrontants, podran tancarles amb una bardissa, dins de cada propietat, respectant la fita mitgera en tota la seua longitud. La bardissa s'haurà de retirar 35 cm del centre de la fita mitgera.
- A.2. En cas de no estar d'acord els propietaris de les finques confrontants per al tancament amb una bardissa, o sempre que aquesta done sobre un camí o senda pública, la persona interessada podrà plantar la bardissa dins de la seua propietat i

caldrà que se separe 1 m de la línia mitgera i del centre de la fita, fins a una alçada màxima de 2 m. Si es vol obtenir una bardissa de més alçada, la plantació s'haurà de retirar 1 m més per cada metre de major elevació que es pretenga aconseguir.

El propietari de la bardissa estarà obligat a retallar-la periòdicament per tal de mantenir l'alçada reglamentaria i que les branques no envaïsquen les propietats veïnes ni impedisquen la visibilitat o el pas en camins o sendes.

B. Tancament amb fil d'aram o tela metàl·lica.

L'alçada màxima haurà de ser de dos metres.

Per a fer tancaments de finques mitjançant tela metàl·lica subjecta amb pilonets obrats, serà preceptiva la llicència municipal d'obra menor d'acord amb el que estableix la normativa urbanística.

Està totalment prohibit disposar com a tancament elements metàl·lics i fils d'aram amb punxes o altres elements que puguen produir danys a les persones que s'hi puguen acostar.

C. Tancament amb murs.

Per a fer tancaments de finques mitjançant la construcció de murs, serà preceptiva la llicència municipal d'obra menor d'acord amb el que estableix el PG.

L'alçada màxima s'ajustarà al que estableix el PG i es comptarà des de la cota de la parcel·la que s'haja de tancar.

En cas que el mur altere el curs natural de les aigües pluvials, el propietari de l'obra haurà de prevenir un sistema d'evacuació d'aigües de forma que s'eviten danys a tercers o, com a mínim, es faran els evacuadors corresponents (almenys un cada 1,5 metres), per tal de permetre la caiguda natural de les aigües superficials del bancal superior a l'inferior de la manera més natural possible.

Capítol V.

Construccions

Article 9. Construccions al medi rústic.

El PG estableix el tipus de construccions permeses al medi rústic amb les seues condicions.

A continuació es defineixen aquelles construccions amb caràcter agrícola o que puguen afectar camins rurals no previstes al PG:

A. Bases d'aigua per a reg.

Totes les basses d'aigua per a reg que es construesquen estaran tancades en el seu perímetre amb una tanca metàl·lica o mur que tindrà almenys 2 metres d'alçada. La separació de la bassa respecte a camins o altres propietats haurà de ser de 5 metres com a mínim.

Caldrà sol·licitar llicència d'obres sempre que la bassa siga d'obra, i també si té una capacitat superior a 150 m³.

B. Hivernacles.

La construcció d'hivernacles rígids (vidre, metacrilat...) serà considerada com a construcció fixa i haurà d'executar-se d'acord amb el que estableix el PG.

Si l'hivernacle és de materials flexibles i d'ús temporal es requerirà llicència d'obres menor, i haurà de mantenir una distancia de separació respecte a camins o altres propietats de 2 metres del centre de la fita mitgera.

C. Instal·lació de pals.

En els camins públics municipals i les seues cunetes no es permet la instal·lació de pals de cap tipus sense autorització municipal.

En tot cas no es permetrà que aquestes construccions disminuesquen la visibilitat o facen menys transitables els camins públics, així com la capacitat de les cunetes.

D. Instal·lacions subterrànies.

Les conduccions que hagen d'anar soterrades requeriran l'autorització corresponent per a travessar camins públics o propietats municipals.

En cap cas la realització de les conduccions podrà suposar un deteriorament posterior del camí.

Capítol VI.

Camins rurals del terme municipal.

Article 10. Concepte.

S'entén per carreteres, camins, pistes o sendes rurals tota aquella via de comunicació susceptible de trànsit rodat, trànsit de persones o pas d'animals en l'àmbit rural del terme municipal d'Agullent.

Article 11. Camins rurals públics d'Agullent. Competència i titularitat.

1. Són camins rurals o sendes de domini públic i competència municipal (camins municipals), tots aquells que recorreguen els terrenys rústics del terme d'Agullent, que apareguen grafats al cadastre històric i que figuren inscrits al llibre de descomptes sense estar assignats a cap titular, tret de prova en contra, o també aquells que es recullen de manera expressa a l'inventari de béns municipals.
2. També té caràcter de camí rural públic, la via pecuària assagador "Cordel de Múrcia" (projecte de classificació aprovat el 20-11-1975, BOE N° 7 DE 8-01-1976), així com els camins que travessen terrenys forestals públics anomenats pistes forestals. La via pecuària i les pistes forestals estaran subjectes a la normativa vigent que en aquesta matèria establezca la Conselleria de Medi Ambient.
3. Els camins rurals municipals, les pistes forestals i la via pecuària són béns de domini públic i per tant no són susceptibles de prescripció ni d'alienació. La creació, classificació, delimitació, fitació i reivindicació s'efectuarà davant l'administració titular del camí o via pecuària.
4. Les carreteres que travessen el terme municipal d'Agullent tenen també la consideració de vies de comunicació públiques i són de competència i titularitat de la Diputació Provincial de València i de la Conselleria d'Obres Públiques de la Generalitat Valenciana. Qualsevol incidència que afecte aquestes carreteres s'haurà de resoldre davant l'administració competent.

Article 12. Camins rurals de propietat privada.

1. Es consideren camins rurals privats aquells que apareixen amb tal caràcter als plànols cadastrals de rústica, o bé aquells que es puga acreditar la seua propietat particular.
2. Els propietaris de camins privats podran tancar-hi el pas, sense perjudici de les servituds o drets a tercers que hi puga haver. Si el camí es construeix paral·lel a una senda de pas públic, sols es podrà tancar la zona ampliada i propietat de la persona interessada i caldrà respectar l'amplària que mantenia la senda i permetre-hi el pas públic dels caminants.
3. L'obertura de nous camins particulars s'ajustarà al que estableix el PG i la normativa vigent en matèria d'impacte ambiental.

Article 13. Conservació dels camins rurals.

1. La conservació dels camins rurals correspon als propietaris dels camins.
2. Pel que fa als camins rurals de competència municipal, les potestats i les obligacions de l'Ajuntament, d'acord amb la legislació aplicable, són les següents:
La potestat de recuperació d'ofici dels camins esmentats, la potestat d'investigació i policia, la potestat de delimitació d'acord amb el que disposa la LBRL (Llei de Bases de Règim Local), l'acció reivindicativa en defensa de la propietat mitjançant l'expropiació,

l'obligació de conservació i manteniment dels camins i el deure de defensa i protecció d'aquests.

3. L'Ajuntament vetlarà pel manteniment dels camins rurals municipals i procurarà que aquests siguin transitables d'acord amb l'ús com a vies de comunicació en zones rurals.
4. Les obres de reparació del paviment, les ampliacions, o qualsevol altra millora dels camins rurals municipals seran facultat de l'Ajuntament, sense perjudici de demanar la col·laboració dels veïns beneficiaris. També podran efectuar-se a iniciativa dels veïns interessats, amb la sol·licitud de llicència municipal d'obres, acompanyada de la memòria corresponent.
5. Quan els camins rurals municipals travessen terrenys classificats com a sòl urbà, ja siga en la població, en urbanitzacions o polígons amb eixa classificació, els trams afectats tindran la consideració de carrers o viaris d'accés a les parcel·les, amb el tractament propi d'aquest, i estaran subjectes a l'ordenació i normativa que es determinarà en cada cas.

Article 14. Les cunetes dels camins públics.

1. S'entén per cuneta tot aquell canal de desguàs que acompanya un camí, destinat a l'evacuació de les aigües pluvials superficials.
2. Les cunetes que acompanyen els camins públics formen part i són propietat del camí, i tenen la consideració de béns públics. No es permet cap tipus de construcció ni tancament que envaïska les cunetes.
3. D'altra banda, per a construir accessos a finques que passen necessàriament per damunt d'una cuneta pública, el seu cobriment haurà de permetre el perfecte funcionament de la cuneta. Els embossos o altres incidències ocasionades pel cobriment d'una cuneta en condicions insuficients per al pas normal d'aigües seran responsabilitat del propietari de la finca a la qual dona accés el cobriment.
4. En cap cas les cunetes podran estar destinades a la conducció d'instal·lacions de llum, aigua o qualsevol altra.

Article 15. Normes generals relatives als camins rurals públics.

1. Prohibició d'obstrucció.
Els camins o sendes de titularitat pública no podran tancar-se, obstruir-se ni estretir-se sota cap concepte.
Les finques confrontants amb els camins públics tenen l'obligació de netejar les brosses i matolls que nasquen des de la seua propietat, que envaïsqen el terreny públic del camí i que entrebanquen el trànsit o disminuesquen la visibilitat per la via pública.
2. Prohibició de causar danys en camins i sendes públiques.
Està prohibit causar danys en els camins i sendes públiques, com ara extraure'n pedra, terra o arena.
Així mateix, no es permetrà l'arrossegament directe pels camins de brancatges, arreu de llaurar o materials de construcció.
Els deterioraments dels camins rurals produïts per la circulació intensa i excepcional de camions o vehicles de gran tonatge seran reparats pel responsable del pas dels vehicles pesats.
3. Dipòsit de materials als camins rurals.
Es podran dipositar als camins rurals públics, per a la seua entrada a les finques particulars, amb caràcter excepcional i sempre que no es puga fer a l'interior de la finca, fem, materials i aparells d'ús agrícola, durant un termini màxim de 48 hores. La persona interessada tindrà l'obligació de senyalitzar conscientment l'obstacle o, en qualsevol cas, deixar pas suficient per al trànsit de persones i vehicles.

Els materials de les obres menors també podran dipositar-se temporalment als camins, mentre duren les obres i en les mateixes condicions i requisits que a l'apartat anterior. Quan es tracte de obres majors no està autoritzada la ocupació de camins rurals.

Transcorregut el termini assenyalat, si no s'han traslladat els aparells i materials a una finca particular, els podrà retirar l'Ajuntament directament, amb l'avís previ, a la finca de la persona interessada, i les despeses que aquesta actuació comporten seran a càrrec del responsable dels materials.

4. Estacionament de vehicles per a càrrega i descàrrega als camins municipals.

Els vehicles estacionats en els camins rurals del terme municipal per a càrrega i descàrrega de mercaderies no podran obstaculitzar el trànsit rodat i deixaran espai suficient per al pas d'altres vehicles i persones. Amb aquesta finalitat s'hauran d'observar les normes del Reglament de Circulació, especialment pel que fa a la senyalització, i allò que disposen les ordenances municipals.

5. Limitació de velocitat.

La velocitat de circulació de vehicles pels camins rurals públics s'ajustarà a les característiques del camí i s'estableix en un màxim de 40 Km/h.

Article 16. Sendes de domini públic.

1. Es consideraran sendes de pas de domini públic de competència municipal totes aquelles que amb aquest caràcter apareixen en els parcel·lars del cadastre de rústica del municipi d'Agullent.
2. Les sendes de pas tindran un amplària general, tret de prova en contra, de 120 centímetres.
3. El pas públic per les sendes es mantindrà expedit per als caminants i lliure de qualsevol tipus de plantació, obstacle o invasió.

Article 17. Classificació dels camins municipals. Distàncies de separació dels tancaments.

1. En les finques particulars que limiten amb camins públics, els tancaments d'obra o qualsevol altra construcció hauran de mantenir unes determinades distàncies de separació respecte als camins, sense perjudici de la propietat, ateses les previsible necessitats de visibilitat, maniobrabilitat o futures millores dels camins rurals municipals.
2. Si el tancament és de tipus provisional o transparent, podrà ferse seguint la línia de propietat.
3. La distància de separació dels tancaments d'obra respecte dels camins públics estarà d'acord amb la classificació del camí. Els camins municipals d'Agullent es classifiquen en:
 - a). De primera categoria.

Són tots els radials que parteixen d'Agullent, els que creuen transversalment el terme, els que separen polígons cadastrals i els que així resulten catalogats de manera expressa.

L'amplària mínima en tota la seua longitud serà de 3 metres desde el eix del camí, deguen tenir una cuneta mínima de 1 metre a cada costat.

Els tancaments amb murs d'obra i moviments de terres, hauran de mantenir una distància de separació de 5 metres des de l'eix del camí.

- b). De segona categoria o secundaris.

Són tots els que no hi ha inclosos en la categoria anterior.

L'amplària mínima en tota la seua longitud serà de 2 metres desde el eix del camí, deguen tenir una cuneta mínima de 1 metre a cada costat.

Els tancaments amb murs d'obra hauran de mantenir una distància de separació de 3,5 m des de l'eix del camí.

Capítol VII.

Palafangues, escorredors o desguassos i les seues servituds.

Article 18. Palafangues, escurredors o desguassos.

1. S'entén per palafangues les sèquies de desguàs que corren entre bancals i que estan destinades a l'evacuació de les aigües pluvials superficials. Quan les palafangues passen entre diferents parcel·les i recullen les aigües d'altres palafangues inferiors també reben el nom de desguassos o escurredors.
2. D'acord amb el que es conté a l'article 574 del Codi Civil, les palafangues, desguassos i escurredors que circulen entre diferents propietats tenen la consideració de mitgeres, tret de prova en contra.
3. Les palafangues, escurredors o desguassos seran conservats i netejats periòdicament pels propietaris als quals donen servei per tal que l'aigua que hi pugua córrer no s'acumule ni ocasione inundacions que causen danys.
4. Tots els propietaris dels terrenys que fiten amb palafangues, desguassos o escurredors hauran de mantenir expedida la servitud de pas d'aigua d'escurrentia per aquestes.

Capítol VIII.

Animals.

Article 19. Animals domèstics.

Atès el que preveu la Llei 4/94, de 8 de juliol, de les Corts Valencianes, i la legislació sectorial de preferent aplicació, hauran de respectar-se les normes següents:

1. Està prohibit deixar solt sense pastor el ramat i els animals domèstics en finques que no es troben tancades.
2. Els caps de bestiar que no formen part d'un ramat romandran lligats mentre estiguen pasturant.
3. Els propietaris de gossos observaran les disposicions establertes en l'ordenança sobre la tinença d'animals de companyia.

Article 20. Forma de produir-se el pasturatge.

1. El pasturatge del bestiar es farà al terme municipal segons el Decret 1.256/1968, de 6 de juny, que aprova el Reglament de Pastures, Herbes i Restolls, d'acord amb les disposicions que dicte la Generalitat Valenciana i amb les ordenances municipals. S'hi exclou l'àrea de les muntanyes en període de repoblació forestal fins que l'arbrat haja adquirit el desenvolupament necessari per a no ser perjudicat.
2. Els responsables del ramat hauran de vigilar, durant el període d'aprofitament de les pastures, que els animals no produeixen danys a les finques particulars o als camins.

Article 21. Prescripcions sobre caça i pesca.

1. Pel que fa a la caça i pesca s'atendrà el que estableixen les legislacions aplicables.
2. Ningú no podrà caçar en propietat privada sense permís del propietari.
3. Està prohibit, per regla general, caçar a menys de 500 metres, comptadors des de les últimes cases de la població, ni a menys de 300 metres, comptadors des de cases de camp o possessions habitades, per tal d'evitar perill a les persones.

Article 22. Apicultura.

1. La distància d'ubicació dels bucs d'abelles serà, com a mínim, de 500 metres de nuclis de població (cases de camp, indústries, etc.), de 250 metres de llocs de trànsit per a persones, i de 100 metres principalment de sendes i camins.
2. La col·locació de ruscos a les muntanyes públiques del terme municipal d'Agullent s'ajustarà a les disposicions que anualment decreta la Conselleria de Medi Ambient.
3. Els ruscos ubicats a terrenys privats hauran d'obtenir el permís de l'Ajuntament.

Capítol IX.

Plantacions d'arbres.

Article 23. Distàncies de separació.

1. D'acord amb el que estableix l'article 591 del Codi Civil, a continuació es regulen les distàncies de separació per a la plantació d'arbres al terme municipal d'Agullent.
Les distàncies de separació dels arbres que es planten al costat de les parcel·les confrontants o d'un camí o senda seran les següents:
 - A. Si la plantació és d'arbustos, la distància de separació serà d'un metre des de la línia divisòria.
 - B. Si la plantació és de cepes de vinya, la distància de separació serà de dos metres de la línia divisòria.
 - C. Si la plantació és d'arbres fruiters (cítrics, bresquilleres, pomeres, ametllers, magraners, pruneres, oliveres, etc.), la distància serà de tres metres des de la línia divisòria.
 - D. Si la plantació és de pins, arbres frondosos o fruiters de gran port (xops, moreres, plataners, salzes, eucaliptus, nogueres, garrofers, figueres o anèlegs), la distància de separació serà de sis metres des de la línia divisòria.
2. Tots aquells arbres que no es puguin classificar en cap dels tipus anomenats anteriorment mantindran la separació general de tres metres.
3. Aquestes distàncies de separació de plantació seran d'obligat compliment quan la plantació es faça vora camins públics.
4. En les zones de regadiu el marge divisor i es prendrà com part de la sèquia o braçal mes proper a la propietat.

Article 24. Arrancament d'arbres. Tallament de branques i arrels.

1. Segons el que estableix l'article 591 del Codi Civil tot propietari té dret a demanar que s'arranquen els arbres que d'ara endavant es planten o nasquen a menor distància de la seua finca que la preceptuada en l'article anterior.
2. Si les branques d'algun arbre s'estenen a la finca o camí confrontant, el seu propietari té dret a reclamar que es tallen quan s'estenguen a la seua propietat, encara que s'hagen guardat les distàncies assenyalades. Si són les arrels dels arbres les que s'introdueixen en el sòl d'un altre, el propietari del sòl on s'introdueixen podrà tallar-les ell mateix dins la seua finca, encara que s'hagen guardat les distàncies assenyalades.
3. En tot cas, es respectaran les restriccions normatives vigents pel que fa a les espècies protegides.

Capítol X.

Moviments de terra.

Article 25. Necessitat de llicència municipal prèvia.

Per a fer moviments de terres que suposen una alteració de les cotes dels bancals o una transformació de la topografia de la parcel·la, es requerirà llicència municipal d'obres prèvia, d'acord amb el que s'estableix al PG, sense perjudici d'altres autoritzacions que calguen segons les normatives sectorials vigents.

Es requerirà projecte tècnic quan la transformació afecte a una superfície superior a 5000 m², i quan les obres estiguen situades al costat de barrancs, palafangues naturals i camins, malgrat la superfície siga inferior.

Article 26. Precaucions i limitacions per al rebliment o àfonament de parcel·les.

Amb independència de la llicència d'obres corresponent, i com a norma general, es tindran en compte les següents prescripcions:

1. En els moviments de terres que impliquen el terraplenament de bancals i la creació de talussos es prendran les mesures de contenció necessàries perquè no es produeixen solses o desprendiments a les propietats o camins inferiors.

2. Quan es faça l'afonament d'una parcel·la vora a altra propietat, es deixarà com a mínim una franja d'un metre de terreny sense alterar, atesa l'estabilitat del marge resultant, en tot el límit amb l'heretat o camí confrontant.
3. Quan es pretenga anivellar bancals en parcel·les que confronten amb barrancs, caldrà sol·licitar llicència municipal, i s'atendran especialment les prescripcions de caràcter mediambiental que es puguen indicar. En tot cas i com a norma general, els rebliments es faran escalonant el talús resultant. Es començarà deixant una plataforma perimetral de 2,5 metres al bancal inferior existent, des d'on arrancarà el primer talús. A partir d'aquesta línia es formaran terrasses de talussos de 5 metres d'alçada (Màxim) i 2,5 metres de plataforma (mínim). La realització dels treballs s'ajustarà a les normes que consten al PG.

Capítol XI

L'abocament de residus.

Article 27. Prohibició d'abocaments.

Amb caràcter previ, sense perjudici de la legalitat aplicable i de les competències que tinguen atribuïdes altres administracions de caràcter sectorial, s'estableixen les prevencions següents:

1. Està prohibit llançar o abocar als llits de rierols i rius, barrancs, rambles, sèquies, sequiols, desguassos, etc., públics o privats, objectes com llenya, canyes, brossa, pedres, envasos, plàstics, enderrocs, deixalles, escombraries i en general, qualsevol altra cosa que pugua impedir el pas de les aigües o siga susceptible de degradar el medi ambient. Els envasos de productes tòxics no es podran abandonar en cap concepte i hauran de ser gestionats per una empresa autoritzada.
2. Així mateix, es prohibeix llançar fem industrial o domèstic, deixalles o qualsevol altre tipus de residu sòlid o líquid a tot el terme municipal, llevat que es faça en abocadors controlats i legalitzats.
3. No es permetrà vessar als camins, llits d'aigua, cunetes, palafangues i sendes d'ús públic o particular, les aigües residuals de fregadors, safareig o excusats. En tot cas, aquestes aigües seran conduïdes a dipòsits estancs o a la xarxa de clavegueram, si n'hi ha. Tampoc no es podran buidar embassaments d'aigua abocant-la als camins o sendes públiques.
4. En les propietats privades, l'emmagatzematge o dipòsit de qualsevol deixalla, rebuig o objecte en desús es farà en llocs habilitats amb aquesta finalitat i de forma que s'evite que pel vent o per altra causa pugua ser escampada a propietats veïnes i que els cause danys.
5. En cas d'incompliment, s'adoptaran les mesures sancionadores previstes en la normativa vigent sense perjudici de les responsabilitats que es puguen derivar a nivell jurisdiccional.

Capítol XII.

Focs i cremes.

Article 28. focs i cremes.

1. Per a botar foc o cremar les restes de poda o restolls a les cases de camp, finques i casetes, s'aplicaran les normes i el calendari previst al Pla Local de Cremes d'aquest terme municipal. En qualsevol cas sempre es tindran en compte les normes dictades per la Conselleria de Medi Ambient de la Generalitat Valenciana.
2. En cap cas es podrà abandonar la llenya procedent de podes en barrancs o zones forestals, atès el risc d'incendi que això comporta.
3. Els focs i cremes només es podran destinar a l'eliminació de restes vegetals i, en xicotetes quantitats, a paper o cartó.

Capítol XIII.

Infraccions i sancions.

Article 29. Tipificació de les infraccions administratives.

1. L'incompliment, a títol de simple inobservança o desconeixement, del que es preceptua en aquesta ordenança municipal constituirà una infracció administrativa.
2. La responsabilitat administrativa derivada del procediment sancionador serà compatible amb l'exigència a l'infractor de la reposició de la situació alterada per ell al seu estat original, així com la indemnització pels danys i perjudicis causats, que seran taxats o avaluats pels tècnics municipals, cosa que s'haurà de comunicar a l'infractor perquè procedesca a la satisfacció oportuna en el termini que a l'efecte es determine. Si no ho fa així, l'execució se supeditarà a la via judicial corresponent.

Article 30. Sancions.

1. Les sancions que s'imposen seran les que determine la legislació sectorial aplicable i, si no n'hi ha, les que estableix la legislació de Règim Local, segons l'article 59 del Reial Decret Legislatiu 781/1986, de 18 d'abril.
2. L'Alcaldia serà l'òrgan competent per a imposar la sanció derivada del procediment instruït a l'efecte, i aquesta competència serà indelegable, encara que pugui desconcentrar-se en la manera que estableix l'article 10.3, paràgraf segon, del Reial Decret 1.398/1993, de 4 d'agost, (BOE de 9 d'agost).
3. En tot cas, la quantia de la multa que s'impose haurà de ser ingressada en la Tresoreria Municipal en els terminis que s'hi s'assenyalen, i no podrà pagar-se de cap altra manera.

Article 31. Procediment.

1. Serà el regulat en el Reial Decret 1.398/1993, de 4 d'agost, tenint en compte que es procurarà que l'òrgan instructor siga el regidor responsable de l'àrea i que dins del període de prova, si n'hi ha, s'inclourà l'avaluació dels danys i perjudicis per part dels tècnics municipals.
2. Quan la denúncia faci referència a fets que siguin competència del jutjat de Primera Instància i Instrucció, es remetrà immediatament a l'òrgan judicial competent, i l'Ajuntament s'abstindrà d'instruir procediment sancionador fins que no hi haja hagut resolució judicial."

Diligència: per fer constar que aquesta ordenança va ser aprovada pel Ple de l'Ajuntament en sessió "ordinària" celebrada el dia 15 d'abril de 2002.

Agullent, 12 de juny de 2002
La secretària.